

Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscurtă Igor

Examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei Tekin Nina, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul și a sentinței din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Cahul, în cauza penală în privința lui

Tekin Nina XXXXX, născută la XXXXX,

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 165 alin. (2), lit. d), 166 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 07.06.2017 – 26.10.2021;
instanța de apel: 22.11.2021 – 12.10.2022;
instanța de recurs: 23.01.2023 – 17.04.2024.

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Cahul, sediul Central, Tekin Nina a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 165 alin. (2), lit. d), 166 alin. (1) Codul penal, fiindu-i stabilite următoarele pedepse:

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal - 7 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul transportului de persoane, pe un termen de 2 ani;

- pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal - 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Tekin Nina - 8 ani închisoare,

cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul transportului de persoane, pe un termen de 2 ani.

S-a dispus a se menține măsura preventivă arestul preventiv cu anunțarea în căutare, aplicată în privința inculpatei Tekin Nina prin încheierea din 26.09.2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central, până la devenirea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei stabilit prin sentință, a se calcula din data reținerii inculpatei Tekin Nina.

Prin aceeași sentință a fost recunoscută vinovată și Morari Mihaela în baza art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, însă în privința ultimei cauza nu a fost contestată cu recurs.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat în fapt că:

Tekin Nina de comun acord cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, acționând în scopul traficării lui XXXXX peste hotarele țării în scop de exploatare sexuală comercială, abuzând de poziția de vulnerabilitate a acesteia, care era într-o situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, prin înșelăciune, manifestată prin prezentarea de informații false referitor la activitatea ce urma să fie practică și prin promisiuni de obținere de foloase bănești în urma activității sale de peste hotarele Republicii Moldova în Turcia, în luna aprilie 2013 a recrutat-o, perfectându-i actele și procurându-i bilet de călătorie la avion. Ulterior, a organizat transportarea lui XXXXX în or. Odessa, Republica Ucraina, de unde a fost transportată în Cipru, unde a fost întâlnită de persoane necunoscute și adăpostită într-un hotel, unde a fost exploatată sexual până la 05 decembrie 2013, în vederea restituirii cheltuielilor suportate la transportarea ei în Turcia.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatei Tekin Nina în baza art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, infracțiunea de *trafic de ființe umane* conform indicilor calificativi: *”recrutarea, transportarea, transferul și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane”*.

Tot, Tekin Nina având scopul de a priva de libertate pe XXXXX, la 30.01.2014, începând cu ora 16:30, prin înșelăciune a invitat-o în domiciliul său situat în or. XXXXX, unde contrar voinței părții vătămate XXXXX, a limitat-o de a se deplasa liber până la 31 ianuarie 2014, ora 10:10, când acțiunile acesteia au fost curmate de colaboratorii de poliție.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatei Tekin Nina ca infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia”*.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu *apel* :

3.1. de către *avocatul Grosu Eugen* în numele inculpatei Tekin Nina, care a solicitat casarea integrală a sentinței și emiterea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că, nu a fost demonstrată vinovăția ultimei în săvârșirea infracțiunilor imputate.

În argumentarea apelului a invocat că:

- prima instanță a ignorat în totalitate declarațiile părții vătămate, din care rezultă că nu a existat în acțiunile lui Tekin Nina careva elemente infracționale, dânsa comunicând în cadrul urmăririi penale și instanța de judecată că, își făcea studiile la Universitatea de Stat B. P. Hasdeu și trăia la cămin. O întrețineau părinții, o ajuta și sora ei mai mare și fostul soț al surorii sale cu care se întâlneau la acel moment, Olteanu Igor, circumstanțe, care exclud categoric starea acesteia de vulnerabilitate materială;

- fiind în stare de conflict cu Olteanu Igor, și permanent maltrată, umilită și amenințată cu răfuială fizică a cerut un sfat și ajutor de la Tekin Nina, să scape de Olteanu Igor, la rugămintea căreia a spus că o poate ajuta să plece la muncă dacă dorește în Ciprul Turcesc și ea a fost de acord;

- XXXXX s-a adresat la poliție după revenirea în Republica Moldova peste aproximativ 2-3 luni de zile din cauza că Tekin Nina a refuzat să-i restituie banii împrumutați pentru careva mobilier și de fapt acesta a și fost motivul de a depune plîngere precum că ar fi fost privată de libertate în apartamentul inculpatei și ulterior traficată;

- urmează a fi pronunțată o sentință de achitare pe ambele capete de acuzare din cauza că, nu a fost dovedită existența elementelor constitutive a infracțiunii în acțiunile lui Tekin Nina, învinuirea fiind bazată și formulată doar pe simplele declarații a presupusei părți vătămate, care din motivul refuzului de ai se restitui banii împrumutați a hotărât să se răzbune pe Tekin Nina.

3.2. de către *procuror*, care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri așa cum, eronat a fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

În argumentarea apelului a invocat că:

- prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatelor Tekin Nina și Morari Mihaela, însă neîntemeiat a dispus restituirea părții vătămate XXXXX a corpurilor delictelor, deoarece acestea sunt obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii și urmează să fie păstrate în dosar, pe tot termenul de păstrare a acestuia,

- a solicitat să-i fie stabilită lui Tekin Nina în baza art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare în mărime de 7 ani, cu ispășirea pedepsei penale în penitenciarul pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii, transportului de persoane și alte activități conexe, pe un termen de 2 ani,

- să-i fie stabilită lui Tekin Nina în baza art. 166 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare în mărime de 2 ani, cu ispășirea pedepsei penale în penitenciarul pentru femei de tip semiînchis,

- în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să-i fie stabilită definitiv lui Tekin Nina XXXXX o pedeapsă sub formă de închisoare pentru un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei penale în penitenciarul pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii, transportului de persoane și alte activități conexe, pe un termen de 2 ani,

- corpurile delictive: pașaportul pe numele XXXXX, biletul pentru avion din 05.12.2013, și 08.04.2014 pe numele XXXXX, și 2 cartele vizită taxi, să fie păstrate la materialele dosarului respectiv pe tot timpul păstrării acestuia.

3.2. de către partea vătămată XXXXX, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei Morari Mihaela.

În cererea de apel a invocat că, Morari Mihaela eronat a fost condamnată așa cum aceasta nu a comis nici o infracțiune în privința ei, iar în aeroportul din or.Odesa inculpata a mers împreună cu partea vătămată la rugămintea ultimei.

3.3. de către inculpata Morari Mihaela, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri de achitare a ei. Menționează apelanta că nu a comis nici o infracțiune în privința părții vătămate XXXXX, și nu a participat la pronunțarea sentinței.

3.4. de către *avocatul Eni Olga în interesele inculpatei Morari Mihaela*, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei.

În argumentarea cererii de apel a indicat că, în opinia ei, instanța de fond eronat a apreciat probele, greșit a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei, bazându-se pe presupunerile neîntemeiate. Partea acuzării nu a acumulat și nu a prezentat suficiente probe în confirmarea vinovăției inculpatei Morari Mihaela, nefiind confirmate nici latura obiectivă și nici latura subiectivă a infracțiunii imputate. A menționat apelanta că călătoriile inculpatei Morari Mihaela împreună cu partea vătămată XXXXX în mun. Chișinău, când ultima își perfecta pașaportul, cât și în or. Odesa pentru plecare cu avionul, au fost efectuate la solicitarea părții vătămate însuși, deoarece aceasta nu a fost nici odată nici în Chișinău și nici în or.Odesa, or Tekin Nina nu a putut merge cu partea vătămată, având la îngrijire un copil minor.

4. Prin decizia din 12 octombrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Eni Olga în interesele inculpatei Morari Mihaela și cele depuse de Morari Mihaela și partea vătămată XXXXX.

S-au admis apelurile declarate de către procurorul în Procuratura r. Cahul, Cara Mihail, cât și cel înaintat de către avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatei Tekin Nina.

S-a casat parțial, sentința din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei în baza art. 166 alin. (1) Cod penal și a pedepsei definitive prin cumul de infracțiuni în privința inculpatei Tekin Nina, cât și în partea soluționării chestiunii cu privire la corpurile delictive anexate la dosar și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

- Tekin Nina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, și s-a liberat de pedeapsa penală în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

Corpurile delictive: pașaportul cetățeanului RM - pe numele XXXXX, s-a dispus a fi restituit părții vătămate XXXXX; două cartelede vizită taxi, bilete pentru avion din 05.12.2013 și 08.04.2014 pe numele XXXXX, s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei penale.

În rest sentința din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a menținut.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel, a conchis că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că faptele penale reținute în culpa inculpatei Tekin Nina din luna aprilie 2013 și de la data de 30.01.2014 ora 16:30 până la 31.01.2014 ora 10:10, au avut loc și au fost săvârșite de către Tekin Nina de comun acord cu alte persoane, în circumstanțele descrise, corect calificând acțiunile ei ca infracțiunile prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) și art. 166 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la vinovăție, instanța de apel a constatat că chiar dacă Tekin Nina și Morari Mihaela neagă că ar fi săvârșit faptele imputate, în urma examinării cauzei a fost stabilit cu certitudine faptul că, Tekin Nina de comun acord cu Morari Mihaela acționând în scopul traficării numitei XXXXX peste hotarele țării, în scop de exploatare sexuală comercială, abuzând de poziția de vulnerabilitate a acesteia, care era într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, prin înșelăciune, manifestată prin prezentarea de informații false referitor la activitatea ce urma a fi practică și prin promisiuni de obținere de foloase bănești, în urma activității sale de peste hotarele Republicii Moldova în Turcia, în luna aprilie 2013 a recrutat-o, perfectându-i actele și procurându-i bilet de călătorie cu avionul.

Ulterior, au organizat transportarea XXXXX în orașul Odesa, din Ucraina, de unde a fost transportată în zona de nord a Ciprului, administrată de Republica Turcă, unde a fost întâlnită de persoane neidentificate și adăpostită într-un hotel, unde a fost exploatată sexual până la 05 decembrie 2013.

Totodată, a fost demonstrat faptul că, Morari Mihaela în luna aprilie 2013, având intenția recrutării și transportării persoanei în scop de exploatare sexuală comercială în prostituție, în comun acord cu Tekin Nina, prin prezentarea de informații false referitor la activitatea ce urma să fie practică, prin acordarea de mijloace și prin promisiuni de obținere de foloase bănești în urma activității sale de peste hotarele Republicii Moldova, profitând de situația materială vulnerabilă a victimei, care era într-o situație precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, nefiind angajată în câmpul muncii, au recrutat-o în or. Cahul pe XXXXX și la data de 03.04.2013, au organizat transportarea acesteia în mun. Chișinău, unde a achitat costul perfectării pașaportului internațional, pe numele lui XXXXX, din surse financiare prezentate de Tekin Nina, iar la data de 09.04.2013 a însoțit-o pe XXXXX în orașul Odesa, Ucraina, unde a luat bilet de avion, care a fost comandat anterior, pentru zbor în zona de nord a Ciprului, administrată de Republica Turcă, unde ultima a fost întâlnită de persoane neidentificate și adăpostită într-un hotel, unde a fost exploatată sexual până la 05 decembrie 2013.

Concluzia cu privire la vinovăția acestora rezultă din probele anexate la dosar, care coroborează între ele, fiind concludente și pertinente, ceea ce a dus la formularea întemeiată a hotărârii cu privire la vinovăția inculpaților Tekin Nina și Morari Mihaela de săvârșirea faptelor imputate. Împrejurări, care denotă în mod concludent că apelul declarat de avocatul Eni Olga în interesele lui Morari Mihaela și cele depuse de Morari Mihaela și partea vătămată XXXXX necesită a fi respinse ca nefondate.

A conchis că, corect prima instanță a reținut că exploatare sexuală a părții vătămate reprezintă consecința acțiunilor directe ale inculpatei Tekin Nina, exprimate prin trezirea interesului a părții vătămate referitor la muncă profitabilă peste hotarele țării și ducerea ei în eroare referitor la calitatea muncii pe care urma să le execute, oferirea mijloacelor bănești pentru perfectarea pașaportului și procurarea biletului de călătorie, adăpostirea în locuință, acordarea însoțitorului în persoana inculpatei Morari Mihaela, în momentele de perfectarea pașaportului în mun.Chișinău de către partea vătămată XXXXX și plecării acesteia în aeroportul din or.Odesa, Ucraina, pentru plecare în Cipru, unde a fost impusă la practicarea prostituției și a altor acțiuni cu caracter sexual, iar inculpatei Tekin Nina i s-au achitat mijloacele bănești pentru reușită aducerea pe XXXXX în Cipru de Nord, pentru practicarea prostituției, și acțiunile indirecte ale inculpatei Morari Mihaela, care cunoștea genul de activitate pe care urma să-l exercite XXXXX, fapte expuse expres de victimă în declarațiile sale, însă a însoțit pe această în acțiuni de perfectare a pașaportului și plecarea în aeroport din or.Odesa, Ucraina.

Întemeiat a fost constatat de către prima instanță și faptul că, Tekin Nina a exercitat o exploatare sexuală comercială, adică o activitate aducătoare de profit, care a avut drept urmare majorarea activului patrimonial al lui Tekin Ninei, rezultat prin faptul că ultima a obținut un transfer de bani de la persoane necunoscute din Republica Cipriotă, fapt demonstrat prin materialele cauzei, declarațiile părții vătămate și inculpatei Mihaelei Morari.

Acțiunile lui Tekin Nina și Morari Mihaela purtând un caracter de constrângere la prostituție a lui XXXXX, folosind victima, prin constrângere, în prostituție, în momentul în care a abuzat de starea de vulnerabilitate economică, exprimată prin lipsa de bani în familia victimei și starea psihică față de cunoscutul comun - Olteanu Igor și chiar abuzând de starea fizică a victimei, când aceasta a dorit să avorteze, iar Tekin Nina i-a propus să o facă pe banii așa zisului prieten din Turcia, la care în schimb XXXXX urma să lucreze. În ansamblu, aceste situații disperate au făcut-o pe XXXXX să accepte exploatarea sa.

Prin acțiunile sale Tekin Nina și Morari Mihaela au atentat la relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a lui XXXXX și la libertatea psihică a victimei, integritatea ei corporală, libertatea fizică, libertatea manifestării de voință, inviolabilitatea și libertatea sexuală a victimei.

Instanța de apel a susținut poziția primei instanțe în ce privește că, declarațiile apărării precum că, XXXXX avea libertatea de a se deplasa sau de a renunța în orice moment de la activitatea la care a fost impusă s-o exercite în Republica Cipru, deoarece XXXXX datoră bani Ninei Tekin și persoanelor necunoscute din Cipru turcesc, pentru perfectarea pașaportului, pentru transportul spre Cipru, cât și ulterior după cum s-a constatat din declarațiile părții vătămate, banii transferați Ninei Tekin, pentru organizarea și determinarea prin înșelăciune a XXXXX, de a ajunge în posesia proxeneților din Republica Cipru, nu pot fi reținute ca întemeiate.

XXXXX fiind pusă în situația de a restitui sume de bani, era determinată să nu apeleze la organele de poliție cu sesizare despre trafic, chiar și în zilele când era liberă să iasă din cazinou, deoarece cunoștea că va fi trimisă acasă în Republica Moldova, unde o va aștepta Olteanu Igor, care o abuza fizic, și sume enorme de bani, datorate

proxeneților pentru deplasarea acesteia în Republica Cipru, circumstanțe care au făcut-o pe XXXXX, după cum reiese din declarațiile sale, să restituie datoriile impuse, prin munca sexuală pentru proxeneți.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale Tekin Nina a realizat **latura obiectivă** a infracțiunii de trafic de ființe umane, exprimată prin **recrutarea** XXXXX, propunându-i să avorteze din contul proxeneților turci în schimb aceasta să se deplaseze în Cipru pentru a le restitui datoria, și ca să scape și de agresiunile lui Olteanu Igor.

Prin acțiunile comune ale Mihaelei Morari și Tekin Nina au fost realizate și celelalte acțiuni ce fac parte din latura obiectivă și anume **transportarea** coordonată a XXXXX în municipiul Chișinău, pentru perfectarea pașaportului de călătorie, și ulterior a coordonat, **transferul** XXXXX **prin transportarea** în or. Odesa, apoi în Turcia regiunea Republicii Cipru. Iar, Morari Mihaela cunoscând cu certitudine scopul recrutării părții vătămate de către Tekin Nina, nu a prevenit sau nu a intervenit la curmarea infracțiunii comise de către Tekin Nina, ci a însoțit-o pe XXXXX la Chișinău, a achitat cheltuielile de transport dus întors, cât și costul pașaportului, după ce a însoțit-o în Chișinău, unde au dormit și de unde au luat taxi și au plecat în orașul Odesa, de unde a fost ridicat biletul de avion pentru XXXXX, a așteptat ca aceasta să treacă controlul și să plece.

Instanța de apel a reiterat că inculpata Morari Mihaela i-a dat pașaportul lui XXXXX după ce a fost ridicat biletul și aproximativ trei ore a stat cu ea până nu s-a urcat în avion și la plecare i-a spus să fie bravo și să aibă grijă de ea și apoi a plecat. Circumstanțe, care nu sunt negate de către Morari Mihaela, aceasta din urmă doar invocă că, ar fi acționat la rugămintea lui Tekin Nina.

La fel, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe că, din probele anexate la dosar, situația de fapt este stabilită în urma analizei coroborate a ansamblului probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute și sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală ale inculpaților Tekin Nina și Morari Mihaela sub aspectul infracțiunii imputate, prevăzută de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a notat că, a fost demonstrată pe deplin săvârșirea de către Tekin Nina și Morari Mihaela a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal. Concluzie formată în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4), art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, ca urmare just prima instanță a conchis necesitatea recunoașterii acestora vinovate de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal și condamnarea proporțională gradului de pericol social al faptelor comise și pericolozității acestora.

Cu referire la individualizarea pedepselor instanța de apel a analizat circumstanțele cauzei în ansamblu, personalitatea inculpatei Tekin Nina, în conformitate cu art. 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite prevăzută de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, care face parte din categoria celor deosebit de grave, inculpata Tekin Nina neavând antecedente penale, se caracterizează pozitiv la domiciliu, are la întreținere patru copii minori (vol. I, f.d.29-34), de lipsa

circumstanțelor atenuante și agravante la săvârșirea infracțiunii de către Tekin Nina, de faptul că, acțiunile acesteia, contravin grav moralității pe care se întemeiază întreaga societate umană, astfel, just a constatat că, corectarea și reeducarea inculpatei Tekin Nina este posibilă doar în condițiile izolării acesteia de societate prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub formă de închisoare, având ca scop prevenirea comiterii infracțiunilor noi.

Ca urmare, instanța de apel a conchis că în privința inculpatei Tekin Nina, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. d) Cod penal, întemeiat a fost stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul transportului de persoane, pe un termen de 2 ani,

Cu referire la săvârșirea de către Tekin Nina a infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a notat că, chiar dacă ultima neagă comiterea acestei fapte, materialele cauze denotă contrariul.

Or, prin „privațiune ilegală de libertate” se înțelege împiedicarea părții vătămate de a se deplasa conform voinței sale, de a-și alege liber locul aflării sale, de a comunica cu alte persoane atunci și așa cum dorește, pe calea izolării părții vătămate în locul aflării ei permanente sau provizorii, loc în care ea ajuns benevol, fără a fi deplasată din alt loc, iar prin „restrângerea libertății” se presupune lipsirea parțială a părții vătămate de libertatea de mișcare sau acțiune, așa cum a fost încuiată în apartamentul în care locuia Tekin Nina. XXXXX fiind împiedicată de Tekin Nina de a părăsi apartamentul situat în regiunea Lapaeva, mun. Cahul, și cu greu partea vătămată a avut posibilitatea de a anunța poliția despre acest fapt, care venind la fața locului și verificând apartamentul, după ce Tekin Nina a deschis ușa, au găsit-o acolo pe XXXXX, care era speriată și care făcea declarații împotriva inculpatei menționate supra (vol. I, f.d.43-46, 47-48, vol. III, f.d.132- 133).

Astfel, declarațiile părții vătămate XXXXX, precum că Tekin Nina nu-i permitea să iasă din apartamentul unde a invitat-o la data de 30.01.2014, sunt completate și coroborează cu declarațiile martorilor Coltuc Vasile și Leva Alexandru, care au găsit-o într-o cameră pe XXXXX și le-au solicitat părții vătămate și lui Tekin Nina să-i urmeze la inspectoratul de poliție, însă aceasta din urmă nu permitea plecarea Ajder Ionelei în lipsa unui avocat.

În urma examinării cauzei a fost demonstrată săvârșirea de către Tekin Nina a infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, faptă săvârșită cu intenție. Aceasta a privat-o pe XXXXX de libertate, menționând că, „*nu va ieși din apartament până ea nu va clarifica situația și nu va discuta cu un avocat,*” iar argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatei Tekin Nina de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, nu au putut fi reținute ca întemeiate așa cum, probele existente la dosar, și care coroborează și se completează reciproc între ele, demonstrează pe deplin vinovăția acesteia.

Așa cum, Tekin Nina având scopul de a o priva de libertate pe XXXXX, la 30.01.2014, începând cu ora 16:30, prin înșelăciune a invitat-o în domiciliul său situat în or. Cahul, str. XXXXX, unde contrar voinței părții vătămate XXXXX, a limitat-o de a se deplasa liber până la 31 ianuarie 2014, ora 10:10, când acțiunile inculpatei au fost curmate de colaboratorii de poliție.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță la emiterea sentinței contestate a admis o eroare, or, urma să pună accent pe faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (1) Cod penal a fost săvârșită în ianuarie 2014 și până la data când Tekin Nina a fost anunțată în căutare (22 februarie 2019) și expediată încheierea spre executare, expirase deja mai mult de doi ani. Prin urmare, inculpata Tekin Nina continuă se eschiveze de la instanță, și deci, până la constatarea eschivării acesteia expirase deja mai mult de doi ani, dar prima instanță nu a ținut cont de aceste circumstanțe și eronat nu a liberat-o de pedeapsa penală, în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

A notat instanța de apel că Tekin Nina, fiind recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, se liberează de pedeapsa penală în temeiul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale., și așa cum a fost liberată de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal, nu mai este necesară aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că corpul delict: pașaportul cetățeanului RM - pe numele XXXXX, este necesar de restituit părții vătămate XXXXX așa cum, este documentul persoanei și trebuie să se afle la aceasta, atât timp cât nu sunt semne de falsificare a pașaportului dat. Iar, corpurile delict: două cartele vizită de taxi; bilete pentru avion din 05.12.2013 și 08.04.2014 pe numele XXXXX, este necesar de a fi păstrate la materialele cauzei penale, deoarece sunt obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii și instanța urma să constate necesitatea păstrării acestora la dosar, pe tot termenul de păstrare a acestuia.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu *recurs* ordinar de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei Tekin Nina, prin care a solicitat casarea sentinței din 26.10.2021 a Judecătoria Cahul și a Deciziei din 12.10.2022 a Curtii de Apel Cahul, pe motivul ilegalității acestora, cu rejudecarea cauzei și dispunerea achitării inculpatei Tekin Nina pe ambele capete de acuzare, din motiv ca nu a fost demonstrată vinovăția.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct. **3. și 3.1** al prezentei încheieri.

Totodată, recurentul nu a indicat în recurs în baza cărui temei de drept a declarării recursului contestă decizia instanței de apel, și care au fost încălcările de drept pretinsă a fi admise de către instanța de apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, la recursul ordinar declarat, a depus *referință procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la afirmațiile recurentului, procurorul invocă că instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și corect a reținut constatarea vinovăției inculpatei și în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a apreciat toate probele.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat în baza materialelor din dosar, completul de judecată conchide asupra inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.

În conformitate cu art. XI alin. (3) din Legea privind modificarea unor acte normative (nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului*.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că *procedura de examinare a admisibilității recursului* depus la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen, la 29 decembrie 2023 (f.d. 62 - 66, vol. IV), or decizia motivată integral a fost pronunțată de instanța de apel și comunicată recurentului la 07 decembrie 2022 (f.d.13-14, 16-53, 54, vol. IV).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, și este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Completul de judecată constată că, în recursul înaintat de către avocatul apărării nu se invocă careva temeiuri prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (în redacția legii în vigoare la data declarării recursului, până la 01 septembrie 2023), însă din esența recursului se conchide că recurentul contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, aprecierea probelor, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Tekin Nina sub aspectul că acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost recunoscută vinovată și condamnată la pedeapsa cu închisoare.

Verificând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii atacate sub aspectele invocate în recurs, completul de judecată reține că, în urma cercetării materialelor cauzei, temeiurile invocate de recurent nu sau confirmat.

Într-un prim aspect, referitor la criticele recurentului precum că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat, completul de judecată reiterează că chestiunea de apreciere a probelor nu se regăsește printre temeiurile de declarare a recursului, la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

În acest sens completul de judecată reiterează că recursul declarat nu conține argumente privind comiterea de către instanța de apel a pretinselor erori de drept de procedură penală sau de drept material la administrarea și aprecierea probelor de către instanța judecătorească inferioară.

Din atare considerente, completul de judecată a instanței de recurs nu va analiza și verifica probele din dosar preponderent având în vedere că nu s-a constatat

discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatei Tekin Nina și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În aceeași ordine de idei, completul de judecată ține să evidențieze că, neinvocarea unor temeuri de casare, urmate de o motivare corespunzătoare a recursului, făcând trimitere la conținutul unor probe și la aprecierea acestora, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc la caz, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Totodată, instanța de recurs ține să accentueze că față de lucrul judecat de instanțele de fond, se constată motivarea amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatei, astfel fiind în corespundere cu exigențele art.6 CEDO.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o instanța ierarhic-superioară poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Din decizia pronunțată de către instanța de apel și care la caz este atacată cu recurs, se atestă că apărarea inculpatei Tekin Nina a primit răspuns la toate afirmațiile invocate în apelul său declarat împotriva sentinței (f.d. 41-52, vol. IV).

Mai mult, din recursul declarat nu rezultă cert poziția recurentului referitor la argumentele invocate în apel și care nu ar fi fost rezolvate de către instanța de apel și la care recurentul nu ar fi primit răspunsuri, recursul, la caz reprezentând repetarea textuală a cererii de apel, însă care a fost soluționată de către instanța de apel.

Ca urmare, completul de judecată constată că argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatei, nu are acoperire probatorie, fiind combătute complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză penală de către instanța de apel, iar recursul declarat, în lipsa temeiurilor de recurs prevăzute de lege, este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, ori nu evidențiază și nu determină eroare de drept în actul judecătoresc atacat prin recurs, astfel fiind inadmisibil.

Completul de judecată reține că, instanța de apel a acordat o atenție sporită probatoriului din materialele cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatei Tekin Nina.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis careva erori de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, or constatările instanței de apel în prezenta speță sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris,

verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului constituie doar presupuneri ce nu sunt întemeiate pe circumstanțele de fapt concrete ale cauzei penale, sau în temeiul unor circumstanțe de drept, ce pot fi reținute drept eroare judiciară admisă de către instanța judecătorească inferioară.

Mai mult, completul de judecată conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, completul de judecată nu a constatat în recurs prezența argumentelor întemeiate privind comiterea erorilor de drept de către instanța de judecată inferioară, și care ar fi afectat legalitatea și temeinicia hotărârii pronunțate, sub aspectul solicitat de recurent, din care considerente s-a ajuns la concluzie că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, -

DISPUNE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei *Tekin Nina*, împotriva deciziei din 12 octombrie 2022 a Colegiul penal al Curții de Apel Cahul în cauza penală în privința **Tekin Nina XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheiere este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor